

сине отъ зелено, жълто отъ червено, високо отъ низко, дебело отъ тънко и пр. Мы познаваме и различяваме посредствомъ зрѣнія. Но мы съ едно зрѣніе не можемъ да знаемъ, че пѣтли пѣятъ, пси лають, людѣ говорятъ, громъ грьми, звѣнецъ звѣнти, музыка свири и проч. всичко това мы знаемъ посредствомъ слуха.

Безъ чюство осязанія мы не бы знаали, че едно тѣло е мягко, друго — кораво; едно — тепло, друго — студено.

Така безъ чюство вкуса мы не бы могли да знаемъ, че една ябълка е горчива, друга — сладка, третія кисела; или че едно ястие е солено, друго — безсолно. Круша, дыня, ябълка, лимонъ, смокыня, всѣ еднакъвъ, или никакъвъ, вкусъ бы имали за насъ.

Зрѣніемъ знаемъ, че яболка и лимонъ имѣтъ видъ топчестъ, цвѣтъ жлътъ или червенъ. Осязаніемъ знаемъ, че сж мягкы или коравы, топлы или студены; а сладкы ли сж или горчивы узнаваме вкусомъ. Но безъ чюство обонянія лимонъ, ябълка, круша, здравецъ, люлекъ, бученины еднакъвъ джхъ бы имали за насъ.

За орудіе зрѣнію служатъ очи.

За орудіе слуху служатъ уши.

За орудіе вкуса служатъ уста и языкъ.

За орудіе обонянію служи носъ.

Осязанію орудія служатъ рѣцѣ и вся повърхшина тѣлесна.

Орудіе ся наричи всяко нѣчто, съ което нѣчто